

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Jeg sitter en regnfull lørdagskveld og skriver til Utposten. Stafettpinnen fikk jeg av Torbjørn Uhre på et av våre mange møter i samhandlingsutvalget i Helse Nord. Dette har utviklet seg til svært nyttige, praktiske rettede, meningsfylte og sist – men ikke minst, meget hyggelige møter. Et flott initiativ fra Helse Nord RHF som har invitert en allmennpraktiker fra hvert foretaksområde som rådgivere i samhandling – et supplement på RHF-nivå til praksiskonsulentene. Torbjørn har jeg lært å kjenne som en meget dyktig allmennpraktiker. I tillegg har han store kunnskaper innen data, og han er både en kulturpersonlighet og en god kollega og venn. Tusen takk for invitasjonen Torbjørn!

I dag har jeg pakket for å reise med 25 ungdommer med «de hvite busser» til Tyskland. Dette, i tillegg til lyrikkstafetten, har gitt opphav en stor verden av tanker under pakking, vasking og andre huslige sysler før avreise i morgen tidlig. Jeg velger å hente et dikt fra Halldis Moren Vesaas først. Hun er for meg kanskje den, som i tillegg til Pablo Neruda, skriver de vakreste kjærlighetsdikt jeg vet om. Og kjærlighetsdikt passer godt i en stund som denne.

Nei eg får aldri nok –

Nei eg får aldri nok,
nei eg blir aldri fulltrygg
på at du verkeleg er her.
Her er mørkt så eg ser deg ikkje,
du søv så du høyrer meg ikkje,
men varm er din kropp mot min, og nær.

Hendene mine kan ikkje nok
få visst: ja det er du!
Armane mine som femner din svevn
hungrar enn etter deg
og kan ikkje enno si lykke tru.
Munnen har kyss og ord
å strø ut over deg no med du søv
som blommar ned over eit mørkt rom,
kviskrar: er det du?
Kysser: ja, det er!

Din nærleik er regn over tørst jord.

Endeleg kom det, ei vårnatt skum og mild,
og no ligg all jord og berre drikk,
open og blid og still,
kan ikkje enn på si signingsstund tru,
kviskrar imellom dei lange tørste drag:
meir, meir, meir!

Både som allmennpraktiker og i livet ellers har jeg blitt mer og mer bevisst de valg jeg gjør – og ikke gjør. Bevisstgjøring på det å velge bruker jeg mye tid på i mitt møte med pasienter. For meg har dette vært nyttig, og jeg håper også det har gitt andre et nyttig redskap i livene deres.

Jeg har et bilde på veggen i stua laget av kunstneren Bjørg Thorhallsdottir som daglig minner meg om dette. På bildet står følgende:

Å velge er å miste seg selv et øyeblikk.
Å ikke velge er å miste seg selv.

Paulo Coelho utdyper dette i sin roman *Alkymisten*:

En beslutning er bare begynnelsen til noe.
Når du tar en avgjørelse,
stiger du ned i en mektig elv
som fører deg til et sted
du ikke hadde drømt om
da beslutningen ble tatt.

Lyrikkstafetten sender jeg videre til en mann jeg setter stor pris på og som jeg har hatt den store glede av å jobbe sammen med på Kirkenes legesenter for mange år siden, og som jeg nå har et flott samarbeid med i hans virke som ass. fylkeslege i Finnmark – min gode venn og kollega Bjørn Øygard.

Mona S. Søndena